597/00

Den 3. juli 2000 blev i sag nr. 51.729:

xxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxx x

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et karaoke-anlæg, der er anmeldt stjålet.

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 2/12 1999 anført: "I forbindelse med tyveriet den 11. april 1999 har vi betalt 59.195 kr. for andre stjålne genstande, men har afvist at erstatte karaoke-anlægget, da det ikke kan betragtes som privat indbo. Anlægget er købt hos Dansk Musik Center ... den 8. marts 1999 til en samlet værdi af 32.000 kr., og består af Dynacord Mixer, Dawn højttaler, Loxikon delay og mikrofon. Ved købet blev der givet 10.000 kr. i udbetaling, og restbeløbet skulle efter det oplyste betales med 3.000 kr. om måneden. Det er vores opfattelse, at et karaoke-anlæg ikke kan betragtes som privat indbo. I dette tilfælde er der yderligere tale om et transportabelt anlæg, der i karakter, pris og størrelse karakteriseres som et professionelt anlæg, og ikke et anlæg til privat brug. Fredgaard Radio ... , der forhandler karaoke-anlæg, har oplyst at anlæg, der sælges til privat brug er i prisklassen omkring 8.000 kr., og at et anlæg som det stjålne absolut må betragtes som professionelt. Endvidere henviser vi til Ankenævnets kendelse i sag nr. 46.109 af 11. maj 1998, hvor nævnet finder, at et karaoke-anlæg ikke kan betragtes som en almindelig, privat indbogenstand."

Klagerens advokat har i skrivelse af 5/11 1999 til nævnet bl.a. anført: "Klager bestrider, at den citerede kendelse skulle være udtryk for, at et karaokeanlæg i 1999 helt generelt ikke vil kunne betragtes som sædvanligt indbo. Det fremhæves i denne forbindelse, at privat indbo er et begreb, der i betydeligt omfang er tidsbestemt og således ændrer sig med den teknologiske udvikling. Det fremhæves endvidere, at forsikringstageren i den citerede kendelse havde lejet anlægget, hvorfor kvalifikationen alt andet lige må blive anderledes. Det fremhæves i denne forbindelse, at det i nærværende sag omhandlede anlæg var ejet af klager og de facto blev benyttet til dennes private brug. Det bestrides, at værdien af anlægget i sig selv skulle kunne begrunde, at det ikke betragtes som sædvanligt indbo. Grundlæggende svarer karaokeanlægget således i fremtoning, omfang og pris nogenlunde til et sædvanligt surround-sound-system, der genfindes i utallige private hjem. På denne baggrund fastholdes det, at det stjålne udstyr var sædvanligt indbo tilhørende klager, hvorfor det er omfattet af den tegnede indboforsikring og bør dækkes af indklagede."

Af Familiens Basisforsikring II fremgår bl.a.: "**3. Hvilke genstande er dækket** Forsikringen dækker – med de i afsnit 3-6 nævnte begrænsninger – nedennævnte genstande, såfremt disse tilhører en sikret, eller denne bærer risikoen for dem. ... **Stk. 3.1 Almindeligt privat indbo** 'Almindeligt privat indbo' er private ejendele, herunder alt, hvad der hører til en privat boligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt i afsnit 3.2-3.8 eller er undtaget efter afsnit 3.9."

Nævnet udtaler:
Nævnet må som ubestridt lægge til grund, at det omhandlede karaoke-anlæg både er købt og alene er anvendt til privat brug. Endvidere findes anlægget ikke alene efter sin beskaffenhed at ligge ud over, hvad der kan betegnes som almindeligt privat indbo. Nævnet finder derfor, at tyveriet af anlægget er forsikringsdækket.

Herefter

b e s t e m m e s:

Selskabet, Tryg-Baltica Forsikring, skal anerkende, at tyveriet af karaoke-anlægget er dækket af den tegnede forsikring, og skal over for klageren opgøre og afregne sagen i overensstemmelse hermed med renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen